

قسمت اول: مرخصی استحقاقی

ماده ۹۱) مدت مرخصی استحقاقی اعضاء هیأت علمی تمام وقت دو ماه در سال به نسبت ایام خدمت می‌باشد (بهره) مازاد ایام تعطیلات نوروزی نسبت به کارکنان مشمول استخدام کشوری جزء مرخصی سالیانه اعضاء هیأت علمی محسوب می‌شود.

ماده ۹۲) در ایام مرخصی، کلیه حقوق و فواید عاده‌های مربوطه قابل پرداخت می‌باشد (بهره) اعضای هیأت علمی تمام وقت می‌توانند سالانه حداقل پانزده روز از مرخصی استحقاقی خود را با موافقت مؤسسه ذخیره نمایند. ضوابط و میزان مرخصی بیش از ۱۵ روز در موارد خاص توسط هیأت رئیسه تعیین می‌شود.

ماده ۹۳) اعضای هیأت علمی می‌توانند با موافقت رئیس دانشکده و مدیر گروه مشروط به آنکه به برنامه‌های آموزشی دانشکده مربوطه لطمه‌ای وارد نشود از مرخصی استحقاقی سالانه و مرخصی ذخیره شده خود در هر سال تحصیلی حداقل ۴ ماه استفاده نمایند (بهره) در موارد خاص با تصویب هیأت رییسه میزان فوق تا یکسال در صورت داشتن مرخصی استحقاقی قابل افزایش است.

ماده ۹۴) در مواردی که عضو هیأت علمی در حین استفاده از مرخصی استحقاقی نیاز به مرخصی استعلامی و یا زایمان داشته باشد مرخصی استحقاقی وی از زمان شروع مرخصی استعلامی و یا زایمان لغو و کان لم یکن تلقی می‌گردد.

ماده ۹۵) مرخصی استحقاقی اعضاء هیأت علمی مأمور به تحصیل و بورسیه قابل ذخیره نمی‌باشد.

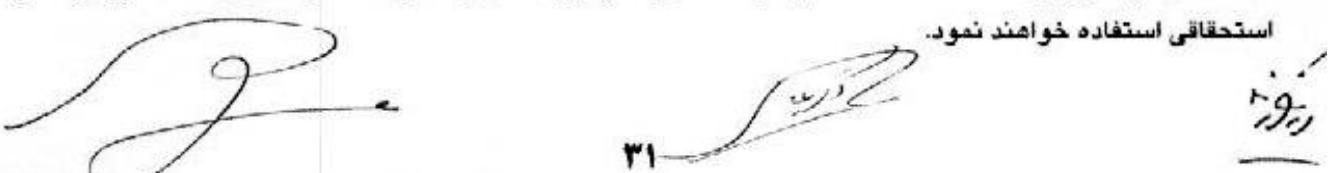
ماده ۹۶) در احتساب مرخصی، روز و ماه و سال مطابق تقویم رسمی کشوری است که در مرخصی روزانه ماه سی روز حساب می‌شود.

ماده ۹۷) روزهای تعطیل رسمی که در بین مرخصی واقع است بعنوان مرخصی محسوب می‌شود.

ماده ۹۸) دانشگاه مکلف است نسبت به بازخرید مرخصی استحقاقی ذخیره شده عضو هیأت علمی در هنگام خروج از خدمت و بازنیستگی مطابق ضوابط مربوطه اقدام نماید.

ماده ۹۹) مرخصی استحقاقی استفاده نشده مقامات، موضوع ماده ۷۱ قانون مدیریت خدمات کشوری و مقاماتی که طبق قوانین موضوع همتراز آنها شناخته شده‌اند در مدت تصدی مقامات مذکور کلاً قابل ذخیره شدن می‌باشد.

ماده ۱۰۰) در صورتی که مدت خدمت عضو هیأت علمی کمتر از یکسال باشد به تناسب ماههای خدمت از مرخصی استحقاقی استفاده خواهند نمود.

Dr. Mohammad Reza Shafiei

ماده ۱۰۱) اعضای هیأت علمی که در طول سال از ۲ ماه مرخصی استحقاقی خود استفاده نمایند در صورت رضایت‌بخش بودن خدمات با تأثید دانشگاه از حداقل ۱۰ روز مرخصی تشویقی بهره‌مند خواهند شد. بدینهی است مرخصی تشویقی قابل ذخیره شدن نمی‌باشد.

ماده ۱۰۲) به اعضای هیأت علمی که برای اولین بار ازدواج کنند علاوه بر مرخصی استحقاقی سالیانه، ۵ روز مرخصی داده می‌شود

ماده ۱۰۳) به هنگام فوت پدر، مادر، همسر و اولاد، ۳ روز مرخصی استحقاقی اضافی منظور می‌گردد.

قسمت دوم: مرخصی استعلامی

ماده ۱۰۴) هرگاه عضو هیأت علمی دانشگاه بیمار شود و آن بیماری مانع از خدمت او باشد، باید بلافضله به صورت مكتوب به محل خدمت خود اطلاع دهد و گواهی پزشک معالج را از طریق واحد مربوطه به کارگزینی دانشگاه ارسال دارد.

ماده ۱۰۵) گواهی استراحت پزشک معالج عضو هیأت علمی تا مدت ده روز قابل قبول خواهد بود. از ۱۱ روز الی ۳۰ روز، تأثید پزشک معتمد و بالای یکماه، تأثید شورای پزشکی دانشگاه برای تأثید و صدور حکم مرخصی استعلامی نیاز است.

بعصره ۱) چنانچه گواهی پزشک معالج مورد تأثید پزشک معتمد قرار نگیرد جهت تأثید به شورای پزشکی دانشگاه ارسال می‌گردد.

بعصره ۲) درصورتی که گواهی پزشک معالج ارایه شده از سوی عضو هیأت علمی مورد تأیید شورای پزشکی دانشگاه قرار نگیرد، مدت مذکور بعنوان مرخصی استحقاقی و در صورت عدم وجود ذخیره مرخصی استحقاقی بعنوان مرخصی از سنتوات آتی کسر خواهد شد.

بعصره ۳) تا وقتی که نظر کمیسیون پزشکی اعلام نکردد طبق نظر پزشک معتمد مورد عمل می‌باشد.

ماده ۱۰۶) حداقل مدت استفاده از مرخصی استعلامی در یکسال تقویمی چهارماه می‌باشد که در این مدت حقوق و فوایع العاده‌های مربوطه قابل پرداخت می‌باشد. تأثید استفاده مرخصی استعلامی بیش از ۴ ماه به عهده شورای پزشکی دانشگاه است.

ماده ۱۰۷) مرخصی‌های استعلامی زایمان برابر مقررات قانون مدیریت خدمات کشوری درمورد اعضاء هیأت علمی قابل اعمال می‌باشد.

ماده ۱۰۸) تشخیص ابتلاء عضو هیأت علمی به بیماری صعبالعلاج و تعیین مدت معذوریت وی به عهده شورای پزشکی دانشگاه میباشد. حداکثر مدت این معذوریت در هر نوبت شش ماه و تا زمان تشخیص از کار افتادگی (برابر قانون مدیریت خدمات کشوری) قابل تمدید خواهد بود.
تصره) در طول مدت مرخصی استعلامی و معذوریت بیماری صعبالعلاج، حقوق و فوق العاده های مربوطه به طور کامل قابل پرداخت است.

ماده ۱۰۹) کلیه گواهی هایی که در مورد بیماری عضو هیأت علمی در خارج از کشور صادر می شود باید از حیث صحت صدور به تصدیق سفارتخانه یا کنسولگری یا ثماینگی ایران در محل بررسد.

ماده ۱۱۰) حفظ پست سازمانی عضو هیأت علمی در ایام مرخصی های استعلامی بیماری های صعبالعلاج بیشتر از دو سال الزامی نمی باشد.

ماده ۱۱۱) مرخصی استعلامی و نحوه پرداخت غرامت مستمزد ایام بیماری اعضاء هیأت علمی پیمانی که تحت پوشش صندوق تأمین اجتماعی قرار دارند تابع مقررات خاص سازمان تأمین اجتماعی خواهد بود.

قسمت سوم: مرخصی بدون حقوق

ماده ۱۱۲) عضو هیأت علمی باید تقاضانامه استفاده از مرخصی بدون حقوق خود را با ذکر علت و مدت آن از طریق گروه مربوطه به دانشکده متبوع ارسال نماید. صدور مرخصی بدون حقوق منوط به تأیید دانشکده و تصویب دانشگاه خواهد بود.

تصره) موافقت با مرخصی بدون حقوق اعضاء هیأت علمی پیمانی در مدت قرارداد بلامانع می باشد و تمدید آن منوط به تمدید قرارداد خواهد بود.

نیمه) استفاده از مرخصی بدون حقوق منوط به استفاده از مرخصی استحقاقی و ذخیره عضو هیأت علمی خواهد بود.

ماده ۱۱۳) احتساب مدت مرخصی بدون حقوق از لحاظ بازنیستگی و سوابق خدمت برابر مقررات قانون مدیریت خدمات کشوری خواهد بود.

ماده ۱۱۴) حداکثر مدتی که عضو هیأت علمی در طول مدت خدمت خود می‌تواند از مرخصی بدون حقوق استفاده نماید سه سال خواهد بود، مشروط به اینکه در سازمان دیگر شغلی موظف فداشته باشد.

تعزیره ۱) برای ادامه تحصیلات عالی و تخصصی مرتبط با رشته شغلی یا مورد نیاز دانشگاه حداکثر مدت این مرخصی تا ۲ سال دیگر قابل افزایش خواهد بود.

تعزیره ۲) اعضاء هیأت علمی زن که همسر آنها در مأموریت خارج از کشور به سر می‌برند می‌توانند تا پایان مأموریت حداکثر به مدت ۶ سال از مرخصی بدون حقوق استفاده نمایند و در موارد استثنایی بیش از آن منوط به تصویب هیأت رئیسه دانشگاه می‌باشد.